

JULEMØTE - 19. desember 2013

Tekst/foto: Magnus Trønningsdal

I overkant av 25 penkledd og forventningsfulle rotarianere, hadde satt hverandre stevne i Teatersalongen for å overvære det tradisjonelle julemøte med sherry i glassene og julekaker på fatene. Med opplesning og allsang, Juleevangeliet og velvalgte ord rundt høytiden, med innsamling til Menighetspleien, vinlotteri og hjertelig stemning ved kaffebordene.

Når sant skal sies er det noen år siden sist vi hadde et så variert og tett program som i år. Men før Kameratskapskomiteens leder, Tove, kunne ønske velkommen til det som kretset rundt julen, tok presidenten for seg kommende fødselsdager, og meddelte samtidig at Rigmor Brøste stiller som vår neste sekretær, Svein Monsås som kasserer og Guttorm Vik som styremedlem. Lars Gunnar Ribemo orienterte kort om District Grant Scholarship og vårt prosjekt der, som går ut på å finansiere ett års studie for en håndverker, som nå går ut fra The David School i Sierre Leone. Det koster kr. 3.500.- for dette året. Etter endt ettårs studie, kan en eventuelt bestemme seg for å gi et tilsvarende beløp til oppstart av egen virksomhet: Innkjøp av verktøy etc.

Randi ba om ordet for å forhøre seg om klubben var interessert i å ha ansvaret for Frelsearmeens julegryte på torget. Samtlige medlemmer bifalte planen, men presidenten mente at dette måtte forelegges styret for endelig godkjenning. Dette var alle enige om.

Sekretær, Toril, hadde aftenens treminutter, og konsentrerte seg om tilblivelsen av den kjente og kjære julesangen "Det lyser i stille grender" av Jakob Sande. Den ble til en brennende sommerdag i Klokkarhagen i Dale i Sunnfjord. Året var 1931. Samme år kom den på trykk i *Jul i Sunnfjord*. Melodien var det bergenseren, Lars Sørås d.y., som skrev - forøvrig den eneste komposisjon som kom fra hans hånd. Dette til tross for at han selv både var en skattet kordirigent, musikk lærer og sangbokutgiver. Sande selv var ikke særlig begeistret for diktet, som i dag er blant de mest populære julesangene. Mens vi er i farta, må det nevnes at Toril både sto for akkompagnementet til sangene og dessuten leste fra en sunnmørsk julefortelling. Fint levert.

Opplesning har også Odd gledet oss med de siste årene. Han kan dette med å leve seg inn i teksten. Så også denne gang, nå med Bjørnstjerne Bjørnsons novelle "Faderen", som han også fremførte for syv-åtte år siden, så vidt han erindret. Tematikken (*Wikikilden*) er knyttet til "lidelsens høgskole", et begrep Bjørnson fanget opp da han sommeren 1859 leste den tyske predikanten Hofackers tekster. Hovedpersonen, *Tord Øveraas*, går fra velstand og stolthet gjennom dyp fortvilelse til ydmykhet. *Faderen* ble utgitt i novellesamlingen *Småstykker* (1860) og regnes blant Bjørnsons bondefortellinger.

Innimellom var det allsang, og Helene gledet oss med sin klare sopran i et par kjente musikknummer, påpasselig akkompagnert på gitar av sin samarbeidspartner, musikk lærer Bjørn Kåre Sandstad. Det var et hyggelig gjenhør med hennes egoforedrag tidligere på høsten, der tiden ble i knappeste laget for alle hennes planlagte sanginnslag.

Julen er en kristen høytid. Hva er mer naturlig enn at vår egen prest, Gunnar, får det siste ordet før leser Juleevangeliet, denne gang i den nye oversettelsen og på nynorsk. Men før han kommer så langt, tar han oss med på en reise. - De fleste drar hjem til jul, men ikke alle, innledet Gunnar. Slik er det i dag og slik var det også i 1257, da en norsk kongsdatter Kristina, datter av Håkon Håkonson banka på porten til Kvinneklosteret i Burgos julaften. Hun hadde reist fra Norge med sitt følge for å gifte seg med prins Felipe fra Spania tre måneder senere, 31. mars 1258. Men det ble nok en annen julefeiring enn den hun var vant med fra kongsgården i Norge.

Den 20. oktober 2013 var det en gruppe på 14 pilegrimer, som stod foran porten til det samme klosteret, der det fortsatt bor nonner. For dem var utgangspunktet å følge Kristinas fotspor ved å gå den nylig oppmerkete St. Olavsvegen fra Burgos til Covarrubias (ca. 60 km), til et St. Olavskapell et par kilometer utenfor Covarrubias. Det ble innviet i 2011. En litt underlig historie ligger bak.

Den norske prinsessa ble altså gift med sin prins Felipe, men hun ble ikke gammel. Fire år etter giftermålet døde hun, barnløs. Før hun døde lovet ektemannen å bygge et kapell for St. Olav. Det fikk han aldri gjort. Sarkofagen med levningene etter Kristina er plassert i kirka i Covarrubias og en statue av Kristina er reist utenfor bygningen. En norsk-spansk stiftelse står bak reisingen av St.Olavskapellet. Selve St. Olavsvegen går gjennom ei høgslette som ligger på 800-1186 m.o.h. og

følget passerte flere små landsbyer underveis, og ble svært godt mottatt. Dagen startet gjerne med en pilegrimssang, den vi avslutter alle våre julemøter med: *Deilig er jorden*. Vi tenker til vanlig ikke på den som en pilegrimssang, men den handler også om dette: "skjønn er sjelenes pilgrimsgang, gjennom de fagre riker på jorden går vi til paradiset med sang".

- En pilegrimsvandring er en vandring til styrke både for kropp og sjel, fortsatte Gunnar under sin beretning. Vi gikk ofte i stillhet og fikk anledning til meditere, memorere og bruke tankene. Det kan være ulike årsaker til at folk gir seg i kast med en slik vandring: Eventyrlyst, treffe folk, finne ut av problemer en strever med, få mer åndelig ballast, eller rett og slett få fysisk trening. For de fleste er det flere ting som spiller inn. Når det gjelder pilegrimene som var med her, var målet St. Olavskapellet. Turen ble avsluttet med en økumenisk gudstjeneste. Det ble for mange høydepunktet på vandringen. Det var ikke snakk om å tilbe han som kapellet ble bygd til minne om, Olav den Hellige. Han som vi tilba der, var han som vi også tilba underveis, i fellesskap eller i stille meditasjon. Han som ble født i sin stall i Betlehem, han som vi sang om hver dag i pilegrimssangen, julesangen som vi skal synges også i dag: "Englene sang den først for markens hyrder. Skjønt fra sjel til sjel det lød. Fred over jorden, menneske fryd deg, oss er en evig frelser født". Gledelig jul!

Slik avrundet Gunnar den interessante vandringen, før han leste Juleevangeliet i nynorsk språkdrakt og ny oversettelse.

Innen alle gikk hjem til sitt, ble Randi og Sverre utropt som vinnere av hver sin flaske vin, og president, Rune, mottok en blomsterhilsen fra innkommende, Wenche, for sin fine innsats. Innsamlingen til Menighetspleien ga følgende resultat: juleinnsamling kr. 2850,-, vinlotteri kr. 488,- til sammen kr. 3338,-. Flott levert!

Og nå er det ett år til neste gang...

Jul på hotellet

Stemning ved styrebordet

Forventninger

- og flere forventninger

En fornøyd tilrettelegger

Toril bak instrumentet

Helene med egen gitarist

Sanglede

Odd og "Faderen"

Gunnar på pilgrimsvandring

Wenche takker presidenten